

бїе ѿ помагати на подновленїе-то нѣгово, оудесняватъ храненїе-то на снагѣ-тъ, защо-то смиланїе-то на истїе-та става съ по голѣмѣ леснинѣ, оумѣ-жѣтъ съ на-мѣриж непрестанно въ веселїе, защо-то вижда едно по-дѣръ друго различни сїйры, ѿ ны правѣтъ да забравимъ совѣмъ себеси. Онѣа кой-то трѣба да оупотребляватъ пѹтешествїа-та съ , кой-то хѹдожество-то ѿмъ ги кара да сѣдѣтъ все на едно мѣсто , ѿ ѡныа кой-то рабствѣтъ непрестанно таквыа работы кой-то ги оутѣхаватъ ѿ смѹщаватъ, ѿ на нѣща кой-то ѿшатъ много мысль, ѿ най сѣтнѣ трѣба да оупотребляватъ пѹтешествїа-та ѿ ѡныа кой-то ѿпадаватъ въ мелагхѹліа, ѿ кой-то съ мираклїи.

Но ѿ ако да съ толко-зи полѣзни намиратъ нѣкои, кой-то не знаятъ да съ ползѹватъ съ тѣхны-тѣ добринѣ. Оакамъ чи не ще стѹрь сѣѣ ако да попрѣкажа нѣкои правила нѹжни за ѡныа, кой-то оупотребляватъ пѹтешествїа-та.

1. Най хѹбаво ѣ да ходимъ по кѣрѣ-жѣтъ пише ѿ-ли съ конѣ. Но кога-то нѣкой ѣ боленъ, ѿли кога-то ѿши да зѣми за скоро много пѣтъ по хѹбаво ѣ да ходи съ калѣскѣ.

2. Кога-то ходимъ по кѣрѣ-жѣтъ съ калѣскѣ не трѣба да сѣдимъ все на едно мѣсто, трѣба на временї да сѣдимъ, а не временї да лежимъ, ѿ съ тѣй-зи спѣсовъ мѹжемъ да ѡтвѣгнимъ растѣрсанїе-то, коѣ-то става кога-то все на еднѣ странѣ въ калѣскѣ-тъ сѣдимъ.

3. Вестество-то не ѡбыча прискачанїа-та: за ради тѣба ѡный кой-то съ наѹчи все на едно мѣсто да сѣ-